

FOJTOGATÓ SZERELEM...

Farkas Katalin

Kineziológus, nemzetközi
kineziológia oktató,

Egy kedves, megnyerő hangú férfi hívott fel telefonon, és kért meg, segítsék az ő „egyetlen, drága feleségének, akit ő annyira szeret, és akiért annyira aggódik”. Hallott a kineziológiáról és már ebben van az utolsó reményük, mivel a neje annyira kimerült, idetova másfél éve komoly alvászavara van. Jobb esetben éjszakánként 3 órát alszik, egyébként másfél-két óránként felébred, és van, hogy már tovább sem tud aludni. Mostanra a teljes kimerültség határán van.

A férfi hangjából áradó kedvesség minden nőt levett volna a lábáról... mennyire szeretheti a nejét – gondoltam.

Ennek ellenére ragaszkodtam ahhoz, hogy a feleség maga jelentkezzen be, ami meg is történt hamarosan.

A hölgy - nevezzük Móninak -, nagyon csinos, jólöltözött és születetten bájos volt. Bár látszott rajta a megtört fáradtság, mindent elkövetett, hogy ezt leplezze...

Beszélgetésünk elején kiderült, hogy egy jól menő szolgáltató cég tulajdonosa. Hosszú évek óta vezeti a cégét, amely jól jövedelmez, sok sikerélményt nyújt, és sok embernek biztosit megélhetést. Sokáig eszébe sem jutott férjhez menni, aztán találkozott Ákossal. Ákos épp akkor vált, és azonnal egymásba szerettek. A férfi rögtön ott hagyta üzletkötői munkáját, és belépett Móni cégébe. Ám Móni tudta, hogy az ő embere akárki nem lehet a cégben. Így lett Ákosból azonnal ügyvezető, amihez természetesen tartozott egy Móniével megegyező nívós autó is. És Ákos már tervezte a közös gyerekeket, amihez nemsokára Móni megvette a kinézett hatalmas házat, amiben majd elfér a sok gyerek... és Ákos már az esküvőt sürgette. Bár Móni soha nem akart férjhez menni, az események áradatában nem volt megállás... közös utazások, majd elegáns esküvő, sok meghívott, gyönyörű ara, boldog férj... sok mosoly!

És a mesében itt lenne a *boldogan éltek még meg nem haltak!* De az élet nem mese...

A cégben az alkalmazottak nem tudtak boldogulni az új ügyvezetővel, a rang maga nem teremtett tiszteletet, a hozzáértés hiányzott! Így megszűnt az ügyvezetés, de az új házban rengeteg „gondnoksági” tennivaló akadt! Hát Ákos otthon maradt intézni a ház ügyeit.

És Móni örült, hogy erre legalább nem neki kell figyelnie, „csak” a rávalót előteremteni!

Dolgozott éjjel-nappal, míg Ákosnak rengeteg ideje volt, és lassan-lassan egyre jobban próbálta ellenőrizni a feleségét. Haragudott az üzleti ebédért, vacsoráért, és egy idő után már a neje kevesebb szabadidejéért is. Sokszor felhívta napközben, időnként váratlanul „benézett” Móni munkahelyére, és még a heti egyszeri tornára is elkísérte feleségét.

Ekkor jött el először az asszony kezelésre. Kipróbált már sokféle altatót, különböző módszert, de eredménytelenül - immár három éve. És épp három éve volt férjnél...

Férje apáskodik fölötte, számon kéri, korlátozza, kísérgeti és mindez a végtelen szerelem jegyében. Móni már nem kapott levegőt a folyamatos „megfigyelés” közben. Lassacskán felmerült a válás lehetősége, ami ellen kliensem teljes szívéből tiltakozott, holott kezdte belátni maga is kialvatlansága és folyamatos stressze okozóját.

De ott volt mögötte a generációs tapasztalat és tiltás: válni tilos! És imádott nagymamája példája, aki dolgozott megállás nélkül egész életében miközben mindent túrt a nagypától és akinek dolgai, ruhadarabjai a

mai napig Móni lakásának díszei, és aki unokájának egyedüli példaképe a mai napig.

Aztán egyszer – családi analízis során - fényképeket nézegettünk, gyerekkori, kamaszkori, majd felnőttkori képeket... Így került elő egy tengerparti kép, boldog, kiegyensúlyozott fiatal arc. Gondoltam, hogy jó tíz évvel ezelőtti kép... és kiderült, nem sokkal az esküvő előtt készült. Erre a képre lehet három év alatt ennyit változni, öregedni?

A helyzettel való szembesülés után Móni a válasz mellett döntött, bár ez a döntés nem volt könnyű.

Nem sokkal a válás után megismerkedett valakivel, aki mellett szinte azonnal megszűnt az alvászavara, és rövid időn belül tiszta szívvel tudott gyermeket vállalni.

A nagymama is helyére került unokája szívében és életében, és Móni elkezdte a saját életét élni nagy megkönnyebbüléssel, kipihentén.

